

VYTIS

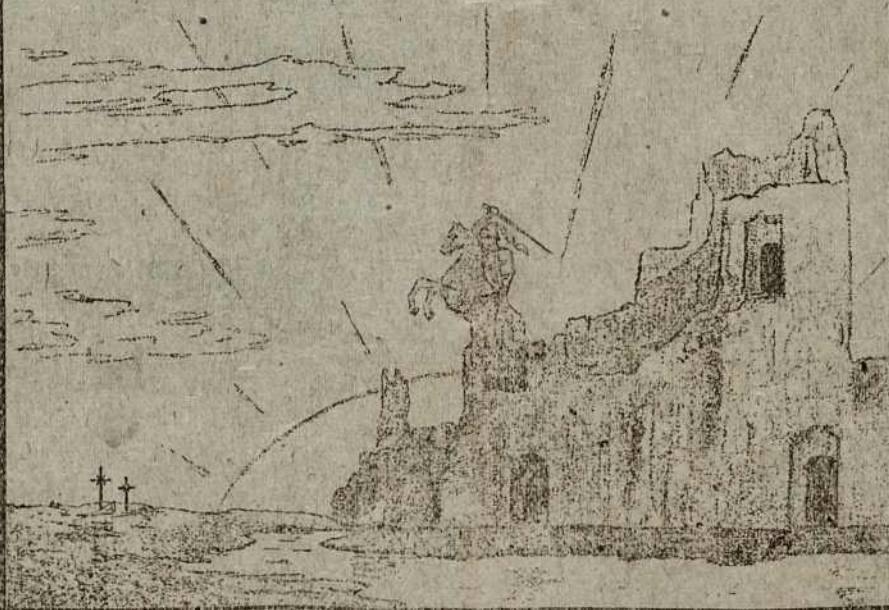
LIEPOS 18 D.

1917 m.

Jaunimo

No.12 (33)

Laikraštis

"VYTIS"

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,

leidžia

Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$1.50
Pusmečiui75
Pavienis numeris07
J užrašožių metams	2.00

Laiškus ir pinigus siųskite:

"VYTIS"

1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

"VYTIS"

(The Knight)

Published twice a month by the

Lietuvos Vyčiai (Knights
of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$1.50
6 month75
To Foreign Countries yearly ..	2.00

Advertising rates on application. All
communications must be addressed:

"VYTIS"

1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

DIDŽIAUSIA

KRAUTUVĖ

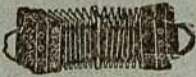
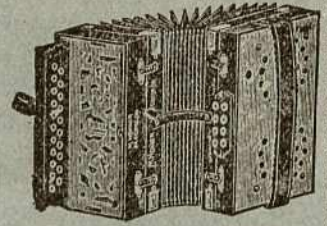
LIETUVIŠKA

CHICAGOJE

Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, auksinius žiedus, šliubinius ir deimentinius, muzikas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncertinas, ant kurių gali groti ir nemokantis visokius šokius; armonikas rusiškas ir prusines, importuotas ir taip jau rusiškas balalaikas ir gitarus. Taipgi vargonu pardavimas.

Taipgi taisome laikrodžius, laikrodėlius, visokius muzikališkus instrumentus ir revolverius. Savo darba gvarantuojame. Musu kainos ant visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantys už Chicagos orderius galite siųsti per laiškus.

STEPONAS P. KAZLAWSKI

4632 S. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

TELEPHONE DROVER 7309.

Kataloga visiems dykai, kas tik prisius už 2c. stampa.

THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.

3246-48 So. Halsted St., Chicago. Ill.

Pavasariniai Kotai, Siutai sulyg šiai madai.
Mes užlaikom už kainas pigesnes, kaip kitur
Pilna eilė vaikų aprėdai.

Savininkai: A. MASIULIS ir J. PETRAUSKAS

“ŽVIRBLIS”

LIETUVIAI! pasiskubinkite užsisakyti
“ZVIRBLI” — juokų ir satyros mėnesinį laikraštį,
tį, kurs yra jau žymiai padidintas ir metams
prekiuoja tik 1 doleris.

“ZVIRBLIS,”

242 W. Broadway,

::

So. Boston, Mass

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas III LIEPOS (JULY) 18 d., 1917 m. No 12 (33)

Entered as second class matter Oct 23, 1915, at the Post Office at Chicago, Ill., Under the Act of March 3, 1879.

BESIRENKANT Į SEIMĄ.

Liepos 23, 24 ir 25 d., Brooklyne atsibus Lietuvos Vyčių organizacijos Seimas. Kuopos siūnčia savo ingaliotinius, kuopos laukia Seimo pasiekimų. Iš visų šalių tėjiasi į Brooklyną, kad patyrus iš Seimo, kiek padaryta ir kas bus sumanyta toliau veikti.

Į Vyčių Seimą tėjiasi visuomenė, kur susivažiuos organizuotos jaunuomenės ingaliotiniai. Ir laukia ko tai svarbaus.

Seimui darbó bus daug. Reiks aptarti organizacijos ir tautos reikalus. Organizacijoje reiks praveisti naujas reformas, naujus sumanymus.

Mes, lietuviai, kenčiame ypatingą likimą. Delei bočių klaidų, delei jų nemiklumo politikoje, tautai prisiejo patekti dvasios ir kuno vergijon. Prisiejo vilkti kietas baudžiavos jungas, kuris visiškai buvo nuslopinęs lietuvių sąmonę. Iš baudžiavos paliktų ypatybių dauguma ligšiol dar neišaugo. Tai paliudija mūsų neva socialistų elgimasis. Kada tikrieji tėvynainiai visomis galėmis rengiasi prie Lietuvos atstatymo, užtikrinimo jai laisvės, jie (socialistai) kliudo pastangas, klaidindami visuomenę įvairiais budais.

Kai lietuviai akiai pasidavė žiauriam likimui, rusų valdžia pasidrasino atimti brangusia žmonijos dovaną. Uždraudė spaudą!

Pasirodė, kad suklysta tu, kurie manė, kad lietuvis miršta visomis dvasios ir kuno ypatybėmis. Ten, gilumoje, pas lietuvių rusėjo savos ypatybės, o ypač jos atgijo tada, kai priespauda ir pažeminimas pasiekė augščiausio laipsnio.

Galų-gale lietuvių susipratimas grąžino spaudą. Pradėjo atitokti sąmonę visoje tautoje. Prsidėjo tautinis kultūros ir pažangos darbas. Bet vis vien po svetima priežiūra, sulyg svetimos valios noro. Ir atėjus laikui, tokiose sąlygose visas darbas, visi vaisiai, žuvo. Svetimi turėjo teisės užvesti ant mūsų žemės milijonines savo kariuomenes, sunaikinti sodžius, sukoneveikti gamtą, žmones išgrūsti iš tėviškių. Lietuva pavirto aukuru, deginimui aukų už svetimųjų reikalus. Mums paliko žiurėti į naujai atsiradusį kapinyną, į kryžius ir žemių kupstelius, rodančius nelaiku susidariusius kapus ir prašyti užuojautos, prašyti geresnės ateities!

Jau dabar visi suprantame, kad susilaukti geresnės ateities galima tik patiems jos pageidaujant ir siekiant. Priešai, svetimos tautos, ramia širdžia darinės mūsų kuną, jei po senovei snausime. Bet gana pažeminimo, gana kančių! Nenorime, kad svetima ranka draskytų mūsų kuną, graibytų apie opiausias gyvybės vietas. Norime ramiai gyventi, patys tvarkyties ir statyti savos kultūros ir politikos gyvenimą.

Lietuvos Vyčių Seimas gyvai turės omenyje Lietuvos reikalus. Todėl jieskos budų, kaip sudaryti jai didesnę pagelbą. Juk anksčiau, ar vėliau — karė užsibaigs, išaus vėl ramybės saulutė. Atsikels ir Lietuva, jei rasis spėkų. Tad gaminkime Jai tas spėkas!

Mūsų jaunimas, Vyčiai, dvasios gelmėse nešioja neapkainojamus turtus. Ten tūni talantai, plazda pajėgos, šaknelės prakilnių minčių, troškimų. Reikia tik visa tai prikelti, išjudinti, uždegti ir veikiman intrauk-

ti. Nieks taip lengvai ir pasekmingai neprikels jausmų, pasirizimų ir norų prie didelių darbų, kaip surinktinis jaunimo darbas po globa prakilnios organizacijos. Darbas atskirų asmenų dažnai pritrūksta pajėgų ir energijos, bet rinktinis darbas, darbas talkos, kaip plačiai išdriekto rat, išsidirba energiją ir eina tolyn ir tolyn.

Lietuvos Vyčiai jau sudaro tokią pajėgą, kuri drąsiai gali imties bile darbo. Tad Seimui turi rūpėti iškelti gerus sumanymus, daryti rimtus tarimus, kurie tvirtai nustatytų ir tvarkytų organizacijos veikimą.

Padarykime Seimą rimtą dvasia, turiningą naudingais sumanymais ir tarimais.

Užbrėškime Lietuvos Vyčiams darbo plenus, darbo švento — naudingo organizacijai ir Lietuvai!

VISŲ VYČIŲ DOMAI.

Gerbiami L. Vyčiai ir Vytės!

Jau ir čia penktasis mūsų Seimas. Viskas gyvenime eina pirmyn. Taigi ir mes, L. Vyčiai, darykime pirmynžangą, ypač busimame Seime. Visi stengkimės rupestingai suvienytomis spėkomis padaryti šį Seimą geriausiu ir naudingiausiu Seimu mūsų Organizacijai ir visai lietuviškai visuomenei. Seimas bus liepos 23, 24 ir 25 d. Brooklyne. Kuopos pasistengkite pasiūsti šin Seiman kuodaugiausia delegatų. Juo daugiau bus delegatų, tuo gyvesnis bus Seimas. Taip-pat kviečiami visi Vyčiai, kurie gali, ir ne delegatai dalyvauti Seime. Kviečiami Seiman garbės nariai, Vyčių rėmėjai ir gerbiami svečiai! Kuopos ir pavieniai, pasirupinkite suformuoti ir paduoti Seimui, per delegatus ar kaip kitaip, kuodaugiausiai naudingų ir prakilnių sumanymų.

Visuomenė žiuri į L. Vyčius, kaipo į galiunus. Kai-kurie sriovinkai bijosi ir dreba prieš Vyčių galybę. Gi mūsų žmonės laukia nuo Vyčių dar daugiau drąsesnio kovojimo prieš tautos ir jaunimo paralizuočius. Delto ir pasirodykime, kad jau esame tvirti kovoti prieš mūsų veidmainius ir visus priešus. Pasirodykime, kad ištikro, ne sva-jonėse, bet aktualiai veikiame, kas yra kulturinga ir prakilnu.

Kad ir jauna mūsų organizacija, bet nuo šio Seimo pasirupinkime dar labiaus veikti politikoje, Lietuvos reikaluose ir abelnoje pažan goje. Visuomenė laukia mūsų žymesnio subruzdimu. Tai-gi, L. Vyčiai, subruskime prie prakilnaus ir ideališko veikimo. O tokį veikimą inkursime gerame Seime. Delto, padarykime V Seimą geru, kad mūsų organizacija, visi lietuviai ir Katalikų Bažnyčia iš to džiaugtųsi.

Kun. J. H. Vaičiūnas, L. Vyčių dvas. vadovas.

Kai-kurios kuopos dar nepristatė Velykinės išpažinties paliudijimų. Tai-gi, pasiskubinkitė tuojaus pranešti bei prisiūsti išpažinties paliudijimus dvasiškam vadovui, kun. H. J. Vaičiūnui, 3230 Auburn Ave., Chicago, Ill.

Kun. H. J. V. Liet. Vyčių dv. vadovas.

APZVALGA.

TARYBŲ STEIGIMO MANIJA.

Prasidėjus europinei karei, žiauriausias jos sukuryš užgavo Lietuvą. Dvi milijniškos priešų kariuomenės, pertremę Lietuvos kuną, ligšiol nepasitraukia iš jos laukų. Sunaikino sodžius, miestus ir miestelius. Gyventojų dalis pabėgo į Rusijos gilumą, dalis paliko. Lietuvius ištiko trys pavojai. Kurie išliko nuo kardo ir kulkos, tiems priėjo imties su bado pavojumi. Šis pavojus, kaip žinios praneša, rimtai grumoją Lietuvai. Pastarąjį pavasarį gavome žinių, kad 150 tukstančių Lietuvos žmonių badmiriauja ir kitus nedateklius kenčia!

Amerikiečiai lietuviai pačioje pradžioje suprato Lietuvos nelaimingą likimą ir brolių padėjimą. Ėmėsi ruošties į pagelbą. Manyta, kad baisioji tautos nelaimė suves visus lietuvius į vienybę bendrai dirbti. Bet... apsirakta! Apsirgę partijų liga, pritruko geros valios prie didelio ir svarbaus darbo. Įvyko du Seimai: katalikų Chicagoje, t. v. tautininkų ir socialistų Brooklyne.

Chicagos Katalikų Politiškas Seimas, be kitų svarbių darbų, sumanė suorganizuoti Lietuvių Tarybą, kurion susiėję mūsų srovės pasekmingiau galėtų darbuotis, kaip šelpimo, taip ir politikos reikaluose. Katalikų mgalhotieji atstovai organizuoti T. Tarybą pakvietė kitas sroves joje dalyvauti, nurodydami, kokia bus Tautos Tarybos sąstata. Buvo sumanyta Tautos Tarybą organizuoti sulyg srovių organizuotų pajėgų proporeijos. Liberalai ir socialistai, pamatę, kad tokiuo būdu sudaromoje T. Taryboje jų nebus didžiuma, griežtai atsiskė. Laužydami demokratiškus dėsnius, jie reikalavo tokios sąstatos, kad nuo kiekvienos srovės į Tautos Tarybą ineitų po du atstovus.

Daug kartų savo laiku katalikai mėgino bent liberalus inkviesti Tarybon, prašydami prisilaikyti teisingų taisyklių. Liberalai vis purtėsi, siudydami savotiškas taisykles, kurios buvo tiesiog įžeidžiančios katalikų visuomenę. Ir taip visos pastangos nuėjo veltui. Katalikai, nesusilaukę kitų srovių į bendrą darbą, patys vieni sudarė Am. Lietuvių Tarybą, kuriai pavedė rupinti visus svarbiausius tautos reikalus.

Liberalai, mėgdžiodami katalikus, pastaromis dienomis, kaip praneša laikraščiai, susirinkę New Yorke birželio 22 d. skaičiuje apie 30 žmonių, nutarė suorganizuoti Amerikos Lietuvių Tautinę Tarybą. Jos tikslu bus informuoti svetimtaučių spaudą apie save, ruošti memorijalus, leisti knygas apie lietuvius, jų literatūrą, istoriją, politiškus reikalavimus ir tt. Tarybos atstovai rupinsis tinkamai sutikti iš Europos pribuvančius augsčius svečius ir jiems pranešti lietuvių reikalavimus.

Kaip matome, vis tie patys darbai ir pareigos, kuriuos tarp kitų užsibrėžus Am. Lietuvių Taryba. Kam dabar tų dviejų įstaigų su tais pačiais uždaviniais, jei viena jų, sudėjus gerus norus ir pajėgas kruvon, daug nuosekliau ir pasekmingiau galėtų atlikti. Bet mūsų liberalai perimti tendencijos visur vadovauti, nepaisant, nors jie sudarytų tik lašą, nutiškusių iš pilnojo šaltinio, ir toji tendencija neleidžia rimtai padirbėti Lietuvos labui, kuriam jie stengiasi nudaoti norį nuširdžiai dirbti. Gi jei ištiesų liberalams Lietuvos labas iš širdies apeitų, jie neįžeidami didžiumos, sulyg teisingų dėsnių susidėtų prie bendro darbo.

Nauja jų A. Liet. Tautinė Taryba neturės rimto, kuri atstovauja tik menką liberalų srovę.

Organizuoja ir socialistai naują tarybą. Ją pavadino Amerikos Lietuvių Darbininkų Taryba.

Pastaraisiais laikais socialistų intekmė, o ypač Liet. Socialistų Sąjunga nustojo lietuvių visuomenėje rolės. Tai socialistų vadai ir sumanė minėtą Am. Lietuvių Darbininkų Tarybą tuo tikslu, kad po nauju vardu prisisprausti arčiau platesnių minių ir kuriam laikui sudrutinti savo poziciją.

Zodžiu sakant, tarybos dygsta, it grybai po lietaus. Išanksto tečiau numanome, kad iš jų Lietuvai nebus jokios naudos, kadangi jos kyla iš pamėgdžiojimo arba iš noro sudrutinti savo srovę.

KAD DŽIAUGIASI, KAD DŽIAUGIASI.

“Laisvė”, “Keleivis”, “Kova”, “Naujienos” spauzdindami viens iš kito žinias, negali atsidžiaugti “netikėtu laimėjimu”.

Dalykas tame. Vyčių vadai (kunigai), girdi, pavedę visus Vyčius Suv. Valstijų valdžiai, kaipo medžiagą kanuolėms — iššudymui. Vyčiai, girdi, kaip sužinojo apie tai, tai dabar buriais bėga iš Vyčių organizacijos ir glaudžiasi prie socialistų. Ir Chicagoje, ir Brooklyne, ir Clevelande, ir So. Bostone, ir kitur Vyčių kuopos tik tirpsta, o socialistų kuopų prieangiai pristojo naujų kandidatų, kurie prašyte-prašosi priimti savo prieglobstin ir gelbėti nuo žūties. Bet socialistai į tuos pribuvusius kol-kas žiuri su neužsitikėjimu.

Kas link Chicagos Vyčių, tai nei vieno nepasisėkė nei sužinoti, nei susekti, kuris būtų pasitraukęs iš Vyčių organizacijos ir tuomi būtų patenkinęs socialistų troškimą. Abejojame taip-pat apie kitų kolonijų, kurias nurodo socialistų laikraščiai, Vyčių socialistams pageidaujama judėjimą.

Jei-gi kur vienas-kitas Vytis pasitraukė, tai ir tų mums gaila. Gaila, kad nepriaugo prie didelės tautinės minties, gaila, kad patenkino mūsų išgamų, neva socialistų, troškimus. Tautinė mintis yra, kad lietuvių jaunimas, kuriam prisieis atlikti pareigas, nepaisant, ar mes norėtume ar ne, galėtų susispiesti savųjų eilėse, tuo, rasi, išliktų nuo galimo pavojaus, tuomi parodytų šios šalies valdžiai aiškia lietuvių pagelbą, kad prieš jus prie Lietuvos likimo sprendimo, gauti pastarosios užuojautos ir užtarymo; tuomi sudarytų tvirtą lietuvių kuną, kurio pagelba Lietuvai ateityje bus taip reikalinga, kaip nuvytusiai ir nutremptai žolei gaivinantį rasa ir saulės šiluma. Mes nenorime, kad Lietuva po kareį pavirstų kita Meksika, todėl mūsų rūpesčiu yra, kad išanksto susidarytų pajėgos, kurios įstengs užvesti tvarką. Džiaugiamės, girdėdami, kad Rusijos lietuviai uoliai stengiasi visas karininkų pajėgas suvesti į krūvą ir jas sutaupyti Lietuvai, užtikrinimui jai laisvės ir gyvavimo. Pageidaujame, kad ir amerikiečiai lietuviai, statydami šiai šaliai pagelbą, susitaisytų pagelbon Lietuvai. Dar kartą atkartojame, ką turime omenyje. Jei prisieis mūsų jaunimui kariauti, tai nenorėtume, kad tas gražiausias tautos pumpuras žūtų be jokio atbalsio, be naudos Lietuvai! Nusimano apie tai ir socialistų laikraščiai, bet iškirmiję sąžinės gundo veidmainiškai išaiškinti.

LIBERALŲ CENTR. KOMITETAS IR “DRAUGAS.”

Lietuvių visuomenė, sužinojus, kad Lietuvių Dienoje surinkti pinigai neišsiųsti Lietuvos badaujantiems žmonėms, labai nustėbo. Kai kurie laikraščiai pradėjo kaltinti Centralį Komitetą už apsileidimą. Visa kaltė, žinoma, krito ant tų žmonių, kurie vedė C. Komiteto kontrolę. Visą kontrolę-gi vedė liberalai, kurie sauvalei ją išveržė.

“Draugas” ytin rimtai ir teisingai visuomenės vardu palietė Centralį Komitetą, paėmusį savo globon Lietuvių Dienos pinigus. Liberalų C. Komitetas pasijuto nesmagiame padėjime. Visuomenės akys pradėjo per daug persekioti, tai kad nuo jų aštraus žvilgsnio išsisukus,

pradėjo kibti į pavienius asmėnis ir laikraščius, paliečiusius tą dalyką. Ant galo, girdžiame, kad liberalų C. Komitetas traukia "Draugą" atsakomybėn už padarytus neva apkaltinimus. Indomu bus sulaukti pasekmių, bet kur-kas mums labiau apeina Lietuvos žmonių likimas ir tų aukų, jiems surinktų, stovis.

BESIARTINANT V-JAM L. VYČIŲ SEIMUI.

Šis, V-tas L. Vyčių Kongesas, bus laikomas labai svarbiame laike. Kas diena—auga mummyse viltis, jog prasišalinus karės šmėklai ir prasišlaivius padangėms, nukris nuo Lietuvos kuno visi varžantieji retežiai ir kiekvienas josios sunus ir duktė liuosai, linksmi galės gyventi savo brangioj tėvynėj. Grįš tada šimtais-tukstančiais iš Vašingtono žemelės ten, "kur Nemunas banguoja ir Šešupė miela plaukia"... Vaziuos daug ir iš po L. Vyčių vėliavos, nes juos tėvynė ištiestomis rankomis prašo. Užtekėjus skaisčiai ramybės saulutei, reikės begalės spėkų—purenti apleistus dirvonus. Todel L. Vyčių V Kongresas turi atsižymėti nepaprastu rimtumu ir nuoseklumu gvildenant klausimus, paliečiančius kaip organizaciją, taip lygiai Tautą, Bažnyčią ir visuomenę. Šie laikai yra istoriškų perversmių, todel ir Kongresas turi buti istoriškas. Kaip į tokį, reikėtų, kad suvažiuotų kodidžiausias skaitlius delegatų; gi tos kuopos, kurios negali pasiųsti delegatų, kad pasiųstų savo sumanymus raštu.

Nors mūsų kuopa siūncia atstovą, visgi, manau, bus neprošalį vardan jos (L. V. 5-os kp., Chicago, Ill.) paduoti nuomonę. Kiekvienas, iš kalno perskaitęs, turės progą plačiau ir nuodugniau juos išgvildinti. Tie penkiolika inėsimų paragrafų skamba sekančiai:

1. Nesteigti dar sąvaitinio "Vyčio, bet išleidinėti, kaip ligšiol dvi sąvaitinį, tik patobulintą. Jaunimui reikia rimtų straipsnių, todel
2. Reikia padidinti dvisavaitinį "Vyčių" bent dvigubai. Visai panaikinti korespondencijų skyrių. Galima tik surinkus medžiagą iš kitų laikraščių laiks-nuo laiko padaryti peržvalgą L. Vyčių kuopų veikimo.
3. Įvesti skyrius ir kad kiekviename numeryj tilptų nors vienas rimtas, moksliškas straipsnis. To delei reikia
4. Sudaryti (prie Redakcijos) konkurso fondą, iš kurio mokslškųjų straipsnių sandarbininkams duoti dovanas pagal turinio vertę. Už laikymui to fondo lai kiekviena kuopa surengtų pramogėlę, o geraširdžiai neatsisakys paaukoti desėtką-kitą, kad paakstinus jaunimą prie rašinėjimo ir lavinimosi.
5. Padidinti įstojimą naujiems nariams iki 75c., iš kurių 25 c. siųsti Centran, o už likusius 50c. kuopa įstojančiam išduotų Vyčio ženklelį ir konstituciją.
6. Kad naujų narių priėmimas butų po prisieiga iškilmingas ir bažnyčioje kas tris mėnesiai. Per susirinkimą prisirašęs naujas narys turi išbuti 3 mėnesius kuopoje iki prisiegai del ištyrimo.
7. Prie kiekvienos kuopos sudaryti Jaunųjų skyrių (kuopą). Jų susirinkimėlius daryti skyrium nuo didžiųjų ir stengtis, kiek galint,

gaivinti juose tautiškąjį susipratimą, karštą tėvynės meilę. Sulaukę 16m. amžiaus, persikeltų po prisiega į suaugusių skyrių.

8. Padaryti nariams paliudijimus.

9. Kad kiekviena kuopa siųstų į Centrą narių duokles kas bertainis.

10. Neužsimokėjusius po 3 mėn. suspenduoti ir sulaikyti organą.

11. Svarbu, kad Kongresas nutartų, kaip elgties su tais, kurie atsimeta nuo Vyčių, o ženklelį nešioja, kaipo tikri Vyčiai

12. Kad šis Kongresas butinai nustatytų L. Vyčiams vienodų spalvų vėliavą, kurios visi laikytųsi, nelaukiant kada ir kokios spalvos bus pripažintos visos tautos. Dabar reikia rausti iš sarmatos prieš svetimtaučius. Štai L. V. Chicagos apskritis įrengė gegužinę ir ant kiekvieno automobiliaus plevėsavo trejopos rūšies vėliavos. Svetimtaučiai negali manyti, kad tai vien lietuviai (nors ir mato parašus "Lithuanian Knights"), jeigu mato italų, rusų, lenkų spalvų vėliavas.

13. Kad Liet. Vyčių Apskričių choruose ar dramatiškuose rateiluose nebūtų priimami asmenys nepriklausantieji prie L. Vyčių organizacijos.

14. Kad Liet. Vyčiai šiemet mėgintų pradėti statyti Liet. Kolegiją. Tuo tikslu kiekvienas narys turėtų surasti 10 asmenų norinčių mokėti kas savaitė per ištisus metus po 2 c. Kelegijos Fondan.

15. Kad kuopos daugiau rengtų agitatyviškų prakalbų, o apskričiai rengtų prelekcijas su dainomis lietuvių ir anglų kalbose. Sumažėtų skaičius šiaudinių Vyčių ir ne vieną ištrauktumėm iš amerikozmo bangų, supažindindami su garbinga Lietuvos praeičia.

*Pr. M. Juras,
Pirm L. Vyčių 5 kp.*

V-JAM LIET. VYČIŲ SEIMUI TVARKA.

5-sis L. Vyčių Kongresas įvyks liepos 23, 24 ir 25 dienose, Brooklyn, N. Y.

Liepos 23-čią, 10 val. ryte bus iškilmingos šv. Mišios Pan. Šv. Apiešimo bažnyčioje, kampos Havemeyer ir N. 5-th St., Brooklyn, N. Y.

Po mišių delegatai kviečiami į parapijos svetainę (čia jau skersai gatvės), kur bus laikomi Kongreso posėdžiai.

Tą pačią dieną vakare 8-tą valandą McCaddin Memorial Hall (Berry St., tarp S. 2-ros ir 3-čios gat.) įvyks L. Vyčių vakaras. D. New Yorko Vyčių Dramos Dr-ja statys scenon operetę "Silvia".

Liepos 24-tą, 8 val. vakare delegatų ir svečių priėmimui surengta vakarienė Knapp Mansion salėje, 550—554 Bedford Ave, kampas Ross St., Brooklyn.

Liepos 25-tos vakaras paliktas liuosas, kad nuo darbo nuvargę delegatai galėtų pasilsėti, pasiviešėti pas savo pažįstamus ar išvažuot pasižiūrēt New Yorko apielinkių ir pakvėpuoti tyru pajurio oru.

Atvažiuosiems Pennsylvania gelžkelio į Down Town New Yorką, ar Central R. R. of New Jersey traukiniais, eiti augštyn pas didįjį New Yorko pašta (Post Office), kur rasite Williamsburg karą; tas atvežs tiesiai į Brooklyną.

Nuo Pennsylvania Up-Town stoties paimti 7th Ave. karą, persimainant ant 14-th St., kur reikia paimti Brooklyn karą; tas atvežs iki vietos.

Nuo Desbrosses St. Ferry Williamsburg karas atvežs į Brooklyną. Nuo 23-rd St. stoties (Grand Trunk ir Lehigh Valley gelžkelio),

14th St. *Brooklyn* karas atveža tiesiai į *Brooklyną*.

Nuo *New Yorko Central* stoties 4th and *Madison, Brooklyn* karas atveža iki vietos.

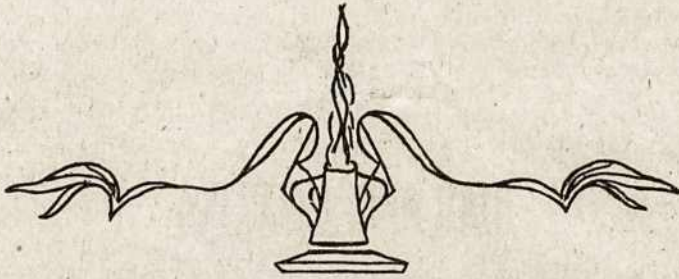
Visi minėtieji karai atveža į *Brooklyną* ant *Williamsburg bridge* plaza ir toliau neina. Čia išlipę, eikite 4 blokus į *North* pusę, iki *Grand St.*, paskui potiesei iki *456 Grand St.*, į "*Garso*" redakciją. Čia gausite visas reikalingas informacijas.

Apsistoti delegatams paimtas *Broadway Central Hotel*, *Broadway* ir 3rd St., *New York City*. Kambariai nuo \$1.00 augštyn.

Norintieji apsistoti pas lietuvius, malonėsime išanksto pranešti apie tai šiuo antrašu: *M. Milukas, 456 Grand St., Brooklyn, N. Y.*

Visose *Kongreso* dienose bus *L. Vyčių* paroda *Pan. Šv. Apreiški-*mo par. mokyklos kambariuose (tame pat name, kur bus laikomi *kongre-*so posėdžiai).

Siųsdami *Kongresui* inešimus ar kokiais kitais reikalais kreipdamiesi, uždekte antrašą: *L. Vyčių Kongresui, 456 Grand St., Brooklyn, N. Y. Kongreso Reng. Komisija*

VIENI GRĮŠ, KITI PALIKS.

Daugeliui *Amerikoje* taip atgriso ir nusibodo gyventi, kad jeigu dabar galima būtų važiuoti *Lietuvon*, tai pusė mūsų tautiečių tuoj apleistų *Suvienytas Valstijas*. Toks-pat upas pastebima pas lenkus ir rusus. Visi grįš į savo šalį. Visi grįž *Lietuvon*, kas tik galės.

Ypatingai mūsų inteligentija labai yra sujudusi grįšti į *Lietuvą*. Žinoma, *Lietuva* jų ir reikalauja, nes ten po karai reiks daug visuomenės darbininkų. Po karės, galima sakyti, *Lietuva* bus didelėj suirutėj, kur reiks gabių organizatorių ir veikėjų. Ypatingai, jei *Lietuva* atgautų nepri gulmybę.

Bet, žiurint į mūsų lietuviškas kolonijas, kurios gali palikti be dabartinių savo organizatorių, tai matosi pavojus. Čionai, *Amerikoje*, yra sunku lietuvius, palaikyti vienoj stiprioj organizacijoje, nes lietuviai yra linkę skaldyties į partijas ir partijėles. Šiuomi tarpu turime stiprių visuomenės veikėjų, laikraštinių ir organizatorių, bet tečiaus, prisiejus koki svarbesnį visuomenės darbą atlikti, tuoj pasirodo tarpe mūsų disharmonija ir vargas. Taigi, čia ir pasirodo pavojus palikti lietuviškas kolonijas be atsakančių žmonių, kurie supranta visuomenės reikalus ir gali juos tinkamai rupinti. Gi visuomenė yra linkus klausyti ir tuoj eiti ton pusėn, kur veda vadai. Tad, palikę be jų, gali greitai susiskaldyti ir pražūti tarpe svetimtaučiu.

Atsižvelgiant į vietinių lietuvių kolonijų brangumą ir naudingumą, koki jos atneša mūsų tautai, reikėtų daugiau rupinties jų likimu. Nes jei ne *Amerikos* lietuviai, kas tiek daug rupintus *Tėvynės-Lietuvos* reikalais ir dėtų *Jos* labai milžiniškas aukas. Lietuvai palikus nepri gulmingai ir tada būtų didelė nauda turėti *Amerikoje* stipriai organizuotas, stipriai tautiškai susipratusias lietuviškas kolonijas. Tas jau yra aišku kiekvienam šiek-tiek mąstančiam.

Kad lietuvių gyvenimas čia Amerikoje būtų pasekmingas ir naudingas, tai štai kas mums turi rūpėti. Jaunoje kartoje turi tautos viltis — jos ateitis. Jaunoji karta bus tuoju vilties pamatu, kada ji bus tinkamai išauklėta. Naudingą ir rimtą jaunimą galės duoti tik tautinė mokykla — *Lietuvių Kolegija*. Bet kol-kas neprieinama prie jos realybės. Užtad, kol dar čia Amerikoje organizatyviškos pajėgos yra stiprios, tai visas jaunimas, Vyčiai ir Vytės, skubiai prie švento darbo. Kolegija bus šaltiniu tautos jėgų ir išganymo. Tuomet drąsiai galėsime pasitikėti išterme lietuvių naujokynų, kurie turės didelę reikšmę tautos gyvenime.

Kai turėsime Lietuvių Kolegiją, tuomet turėsime ir daugiau tikrų tėvynainių. Nes svetimtaučių mokyklose mūsų broliai nustoja lietuviškos dvasios, jei jos ir lieka kiek, tai mažai.

Tad, kas jaučiasi esąs lietuviu ir myli savo tautą, lai neša bent po saują smilčių ir plytą, o tuojaus rasis milžiniška įstaiga, kuri gaivins mūsų tautą,

V. Mačys.

DAR APIE ATLETIKĄ.

Žodis atletika pacina iš grekų kalbos, kas reiškia varžytis už dovanas ristynėse, bėgime, kautis už ką nors. Žinoma, grekų ir romėnų laikuose atletika buvo suprantama kitokioj prasmėje, negu mūsų laikuose. Pas juos dažniausia žaismės baigdavosi labai tragiškai, nes jose žudavo daug dalyvaujančių. Pergalėtojas buvo labai gerbiamas, nors jis savo priešininką mirtinai sužeidavo arba užmuždavo.

Pas grekus buvo keturios populiariausios žaismės, kaip tai: Olympiškos, pythiškos, nemeoniškos ir isthmianiškos. Jose paprastai būdavo šokimai per pašunkines, lenktyniavimai, metimas sunkių daiktų, kumštinės ir ristynės. Taip-pat turėdavę Lenktynes žirgais — raiti ir važiuoti. Augščiausią garbę gaudavo dalyvautojas, jei laimėdavo alyvų šakų vainiką. Tos grekų žaismės buvo laikomos kas ketvirtį metai, pagal kurių grekai ir savo metus skaitliuodavo, vaidindami Olympiadiomis.

Pas romėnus buvo išsiplatinę nežmoniškos žaismės. Išpradžių vadinamosse gladiatorių žaismėse dalyvauodavo vien tik vergai. Bet vėliau, kada Romos imperija pradėjo eiti prie degeneracijos, tai net ir senatoriai jose nesidrovėdavo dalyvauti. Jose žmonės eidavo imties su žvėrimis, o vėliau į kruvinas muštynes eidavo žmonės su žmonėmis. Ir iš to romėnai džiaugdavosi, kaip pergalėtojas savo priešą nutrenkęs užmuždavo. O, kiek nekaltų žmonių ir žvėrių amphiteatruose ir cirkuose žudavo, tai sunku ir apskaitliuoti! Vien tik po Trojos puolimo, Romos imperatoriaus triumfo žaismėse, kurios tęsėsi 123 dienas, 11,000 gyvulių buvo paskersta ir 10,000 vyrų gladiatorių dalyvavo.

Tokia tai buvo grekų ir romėnų atletika, tų tautų žydėjimo laikais. Ir taip jau jie jų suprato.

Šiandien visų civilizuočių tautų atletika suprantama, kaipo kuno miklinimas arba mankštinimas, užsiimant nepavojingomis, sveikomomis ir padoriomis žaismėmis. Dabartiniu laiku žaismės labai populiariškos pas amerikonus. Nes jie, būdami laisvė, nejudami jokios priespaudos, prieš kurią reiktų pašvesti daug laiko ir energijos kovojimui, gali užsiimti žaismėmis liuosomis valandomis. Žinoma, ne visi žaidžia, daugiausia

yra žiurėtojų. Palieskime amerikų base ball žaismę. Tukstančiai žmonijai lankosi jos žiurėti. Yra tai labai padorus ir sveikas budas praleidimui liuso laiko tyrame ore.

“Vyčio” š. m. 10-me num. tilpo paraginimas, kad Amerikos lietuvių jaunimas nesnaustų ir nesitroškintų vien salėse arba piknikuose, bet kad užsiimtų gražiomis žaismėmis. Lietuvos Vyčiams visai nereiktų pratintis prie partvyškos politikos bei neapykantos link kitų srovių. Jau esame tiek didelis ir stiprus kunas, kad ir taip nustelbsime visus negeistinus, kaip organizuotam jaunimui — L. Vyčiams, taip ir mūsų taučiai — gaivalus.

Chicagoje kai-kurios kuopos jau sudarė “tennis” žaismės burius. Rodos, ir kitur yra šis-tas veikiama atletikos srityje, tik apie jų veikimą nieko nesigirdi. Tos kuopos, kurios jau turi baseballininkų arba tenisininkų žaidėjų burius, turėtų rašinėti apie tai į organą. Tokiu būdu ir kitos kuopos nusižiurėję imtųsi darbo.

Vyčiai ir Vytės, jeigu kur jų kuopose neveikli valdyba, kuri neseka organe pakeltų sumanymų, jei tik randasi norinčių krutėti, pakelkite šį sumanymą kuoveikiausia. Radę užtekiną skaičių pritariančių, sudarykite žaidėjų burius, susitaisykite reikalingus įrankius ir gražiais šventadieniais, išvažiavę į parkus ar miškus, gražiai praleisite liuso laiką.

Pradėti niekad nevelu.

V. Stulpinas.

DAUGIAU RIMTO DARBO.

Pas lietuvius inėjo paprotin prakalbos. Žinomas dalykas, naujingos prakalbos žmonėms atneša daug naudos, bet ne visos ir ne kiekvienas kalbėtojas klausytojams suteikia naudą. Daugumas mūsų taip vadinamų šaunių ir gabių kalbėtojų ne naudą žmonėms atneša, bet blėdį. Kas tokias prakalbas laiko? Seniau buvo pagarsėję Valparaiso Universitatus moksleiviai, kurie važinėjo su prakalbotomis. Važinėdami po lietuvių kolonijas, skelbdavo ant žemės rojų, norėdavo priversti daugiau socialistų. Bet žmonės suprato jų netakingumą ir trumpregystę ir jokios domos į tai neatkreipdavo. Laikui bėgant jų vardas nupuolė.

Dabar ir pas katalikus tokių neva kalbėtojų priviso, nelyginant, it grybų po lietaus. Na, ir kokių būdu jie taip greit patampa šauniais kalbėtojais ir eina visuomenės mokyti? Ogi metas, antrus pabuna kokio nors kolegijoje ir parvažiavę savo miestą rėžia ugninius pamokslus Vyčiams ir kitokioms draugijoms. Kitas pasidrašinęs ir maršrutą paskelbia ir pasileidžia į visuomenę, išivaizdindamas esąs visuomenės veikėju. Teko nekartą girdėti tų neva veikėjų prakalbų. Tikrai pasakius, nieko gero jie savo prakalbose nei Vyčiams nei kitiems nepasako. Vis tie patys tušti, sausi šauksmai: “Vyčiai ir Vytės, organizuokimės, veikime, kovokime!” Prieš ką? Žinoma prieš tuos nevidonus socialistus, bedievius ir t. p. Kokia naudą iš tokių prakalbų, kurios žadina vien neapykantą link kitokio krypsnio žmonių?

Tokios rūšies vienos ir kitų srovių kalbėtojai erzina visuomenę ir ardo vienybę. Ir ar ne keista! Pasaulio didžiulės tautos suėjo vienybėn vardan vieno principo. Anglai — protestonai, prancuzai — katalikai ir laisvamaniai, rusai — pravoslavai, italai — katalikai ir dau-

gybė kitokių tautų skirtingų tikėjimų ir pasaulėžvalgų suėjo vienybėn ir susitarė prieš bendrą priešą. Tik, nelaimė! Mes lietuviai, kurių čia Amerikoje yra keli šimtai tukstančių, negalime suėiti ir tartinai gelbėti badaujančius brolius, nei politikos reikaluose, iškovojimui Lietuvai laisvės. To viso priežastis — tai kaip sakėme, gludi “šauniuose ir garsiuose kalbėtojuose.” Taip ir verda bergždžia kova mūsų visuomenėje pačiame svarbiausiame momente, kada vienybė būtinai pageidaujama.

Ir taip, dabar pas mus greitomis iškepti kalbėtojai, prisiskaitę mūsų redaktorių kerštingų straipsnių, spraudžiasi į kalbėtojus ir visi tą-pat šaukia: “kovokime, kariaukime, veikime!” Prieš ką? Gi prieš nematomą menamą priešą.

Malonūs Vyčiai ir Vytės! Jei tokie kalbėtojai tik tiek mums gali pasakyti, tai ar verta juos kviešti. Kvieskime rimtus, subrendusius asmenis — daktarą, advokatą ar kitos rūšies profesionalą arba visuomenės veikėją, kurie giliau patyrę reikalus ir žino, ko truksta, ko perdaug. Suprantamas daiktas, ne visi moksleiviai yra peikiami, kaip kalbėtojai. Ir jie gali ši-bei-tą pasakyti, bet tik apie tai, ką nugudniai supranta.

Kaip Vyčiams, taip ir visiems lietuviams reikia rimtų prakalbų, kuriose būtų parodoma, kaip pagerinti buvį, kaip išmolti įvairių amatų, bei profesijų, kurios yra pelningos čia Amerikoje ir bus naudingos ten — Lietuvoje: O klausydami vien karštų prakalbų, tik veltui laiką praleisime ir nieko neišmoksime.

Nenoriu, kad skaitytojai mano mintį klaidingai suprastų. Nesakau, kad mes Vyčiai turime per daug broliauties su socialistais bei kitos rūšies laisvamaniai. Visai ne. Bet mes ir sau naudos nepadarysime juos vien tik keikdami.

Mes, Vyčiai, turime rengti rimtas, gražias prakalbas, paskaitas iš visokių mokslo sričių. Tada bus mums patiems nauda ir kitoms srovėms parodysime prakilnų pavyzdį prie darbo.

Perkūnas.

Lietuvių vaikų mokykla Holzmindene, Vokietijoje, kur vokiečiai juos išgabeno nelaisvėn.

Marytė teisybę kalbėjo

Parašė J. Š—as.

(Tąsa)

Yra asmenų, kurie žaisluose visuomet perdeda. Žaidimuose tiksliai asmuo pastatomas į nesmagią poziciją. Tą poziciją pataisyti, reikia nemažai diplomatijos, sumanaus patėmijimo, sufabrikuoto juoko, kad iš nesmagumo išsisukus, susirinkusiųjų dideliam užganėdinimui. Jei asmuo tų diplomatiškų gabumų ne kiek turi, jam telieka, taip-pat didesniams dalyvautojų patenkinimui, į dar didesnius nesmagumus bristi, kompromituotis. Delto ir perdėjimas, kurio mūsų kompanijoj nestokojo. Kad burelio juoką iššaukus, daugelis pasiryžę buvo nors ir kvailo rolę atlikti. Ir čia Kabutis buvo dissonansu, mechaniškai savo žaisluose dalį atlikdamas. Jonas Bruzga galutinai neiškentė ir mėgino Julijų pašiepti. Po to visą savaitę turėjo gailėtis; nes Marytė tuojaus iš jo tokį juoką iškrėtė, kad ir nejautrus Jonas tapo sugėdintas, sukompromituotas. Jei kas tuomet į Juliaus širdį stebuklingu budu but įstengęs pažvelgti, butų išvydęs, kokiū dėkingumu del Marytės ji prisipildė!

Žaislams įgrišus, programan inėjo lengvas užkandis. Po to vėl žaislai, muzikalė pjanu ekshibicija, po ilgų spyrimų dainavimas, nekaip nusisekęs. Stebėtinas dalykas! Kabutis patėmijo, kad Marytė jam kelius sykius nusišypojo! Jis dar kitą ką patėmijo: jis buvo vienatinis asmuo, kuriam maloni šypsa buvo suteikta! Po to jis norėjo vieną daleidimą padaryti, bet nedrįso, greitai apie jį mintis šalin nugėndamas.

Vakarėlis amžinai tęstis negalėjo. Jis turėjo užsibaigti ir užsibaigė, kuomet miegą, pailsio malonumus susirinkusieji vis dažniau atsiminti pradėjo. Pakeltas skirstytis klausimas, rado pritarimą, išskyrus tik Gerutę, kuri nors mintyje taip-pat pritarė, bet viešai protestavo, kaip šeimyninkėms pridera. Jos prašymai lengvai buvo pergalėti ir prasidėjo skirstymasis. Vėl stebėtinas supuolimas: kol Juozas skrybėlę maloniai šeimyninkei prigėlbstint sumedžiojo, visi jau buvo išsiskirstę. Liko besirengianti, meiliai šypsanti Marytė, nustebintas Julius. Aiškūs dalykas — jis ją turės namo palydėti. Še, kad nori! Jis su baime mintyje perkratinėjo, ką jis turės jiedviem einant kalbėti. Apie ką šneką užves, vieniems palikus? Kompanijoj kas kita: kiti kalba, jam tik vienas kitas patėmijimas pridurti telieka. Bet dviem esant?

Kad apsucri Onytė ir nebutų davus jam apie palydėjimą pareigą suprasti, visvien Juliaus kavalieriškas pajautimas ją but privertęs išpildyti, nežiurint laukiamų nesmagumų. Nabagas Julius! Jis mintyje persistatė save rolę vaidinant, kaip komedijose, kur nedrašus, sumišęs jaunikaitis taip gambiai publikos juokui išstatomas. Tik ten dirbtinos scenos, bet čia... čia komedija gyvenime turės buti suvaidinta, kur vaidintojo ne aplodismentai, bet gėda laukia. Bet gyvenimas ne scena ir Marytė tai žinojo. Ji juokavo, ji šnekėjo, ji įvairiais klausimais Julijų apipylė, taip kad galų gale iš pradžių nedrašus, nesavame kailyje jaučiantis Kabutis nejuociomis kalbon ištraukė. Po to jis dar ilgai stebėjosi, kaip jiedu taip greitai jos namus pasiekė.

— Tamsta lygiai koks užsitarėlis gyvenį, — prie namų besiartinant Marytė vis skubiau šnekėjo, tuo tarpu nors ir taip netankius žingsniukus dar labiau suretindama. — Kas matė, taip jaunam į senį pavirsti!

— Teisybę tarus, neturiu nė pas ką užėiti, — teisinosi Julius.

— Na ir štai, — Marytė lyg subarė. — Jei neturi kur užsukti, kodėl pas mus neapsilankai? Visuomet busi laukiamas svečias!

Kabutis nieko neatsakė, tik kažką neaiškiai sumurmėjo. Marytė tęsė.

— Kaip neturėsi kokį vakarą ką veikti, užsuk pas mus. Mums malonumą suteiksi, na, stengsimės ir tamstą pralinksinti, jei pasitaikys blogame upe busite. Žinokie, jei to prašymo neišpildysi, manysiu, kad tam-

sta esi puikus, didžiuojies, mus paniekoj laikai, — galutinai Marytė net pagrąsė.

Juliiui niekas neliko daryti, kaip apie puikybės buvimą užginčyti, o prie jos namų priėjus, atsisveikinti, pirma už pakvietimą padėkojus. Dėkojo ir Marytė už palydėjimą ir tokia meilia šypsa apdovanojo, kad Kabutis namo paržingsniavo su taip išpusta krutine, kaip nei kaizerio adjutantantas nepataikys išriesti.

Dvi dieni Julius su savim debatavo: eiti aplankyti, ar ne, nelyginant Šekspyro Hamletas "buti ar nebūti". Tris dienas Marytė abejojo, beg ji tinkamai Julijų užprašė. Ar jis paklausys, ar ateis? Trečioji dienoj Kabutis nusprendė. Apsilankyti, žinoma. Visi jo argumentai prieš neatsilankymą į niekus subjėdavo, Marytę, jos malonumą atsiminus. Ilgiausia kovojo su argumentu, kaip jis be jokios matomos priežasties ims taip ir apsilankys. Mėgino net visokias priežastis fabrikuoti, bet nieko negalėjo išrasti. Tuomet nors savo akyse pasiteisinimą atrado: jei daugelio be jokios priežasties (priežastis aiški, tik apie ją niekas garsiai nekalba) pas merginas apsilanko, kodėl jis turi už kitus geresnis būti? Tas argumentas taip senas, kaip žmonės savęs pateisinimo reikalą atjausti pradėjo, ir po šiai dienai jis tebėra geras. Už kitų pečių taip lengva pasislėpti! Ant galo, jis pas Pudymus ilgai neužtruks. Valandėlę pabus, o tas savyje nieko blogo neturi.

Nors neilgai Kabutis pas Pudymus buvo, bet kur kas ilgiau, negu tikėjosi. Nesigailėjo apsilankęs. Meilesnio sutikimo joks asmuo nebut turėjęs, koks Julijų ištiko. Seniai Pudymai pasirodė meilūs, simpatiški. Marytė-gi, nė kalbėti nėra ko. Valanda, kurią Kabutis išbuvo, pasirodė visai trumpa. Nors Marytė vėl atsilankyti nebutų užprašius, Julius, tur but, ir be prašymo butų kuomet nors užsukęs.

Po tulo laiko kaimynai pastebėjo, kad niekur neinas, tylus Kabutis veik kas vakarą pas Pudymus traukė. Kuomet-gi sykį patemėjo su Maryte teatran einant, savo akim netikėjo. Pasklido šnekos ir visų buvo nuspręsta, kad iš to "kas nors išdegs". Siksteto-gi tarpe tai apsklembta buvo žuvautojų terminu: "Žuvis užmestą meškereį ima".

"Žuvis" ant meškerės užkliuvo greičiau, negu pati Marytė tikėjosi. Vieną vakarą jiedviem besišnekant, Kabutis šneką pertraukė, ilgai Marytei prisižiūrėjo, lyg kokį nepaprastą daiktą pirmą sykį išvydęs.

— Maryte, — jis tylą pertraukė ir jo balsas buvo begalo švelnus. — Mudu jau geras laikas draugaujavo. Viens kitą pažinova. Nežinau, kaip tamsta, bet aš į tamstą pradėdu išimylėti.

Čia jis nutilo. Marytė buvo nustebinta. Ji tikėjosi jo prisipažinimo mikčiojant, raustant, o čia jis taip ramiai, be matomo susijudini- mo kalba! Ir ne tiesioginiai meilėje prisipažįsta, bet su atsarga, kad jis tik ateityje Amurui pasiduos. Ji nežinojo, tinkamų žodžių nesurado, ką jam atsakyti. Ji tylėjo, akis žemyn nuleidusi.

— Maryte, sakyk! Jei yra vilties mano jausmui tamstos širdyje atbalsį surasti, tark žodį ir aš baigsiu išimylėti, — jis ją spyrė kokį nors atsakymą duoti.

— Tamsta daugiau vilties gali turėti, negu tikiesi, — galop atsakymui žodžius ji sumedžiojo.

Reik atvirai pasakyti, Marytė jau geras laikas, kaip Kabučio širdį visiškai pavergus buvo. Kalba apie išimylėjimo pradžią buvo tik Kabučio strategija. Neprielankaus atsakymo susilaukus, jis lengviau galėjo, nors jos akyse, pasišalinti, su ja draugavus paliauti. Priegtam jis turėjo laiko ir galėjo "baigti išimylėti". Tas laukimas tečiau ant gero neišėjo.

L. VYČIŲ NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKRICIO

4-sis SUSIVAŽIAVIMAS.

įvyko balandžio 29 d., 1917 m. So. Boston, Mass. Susivažiavimą atidarė malda apskr. pirmin. p. P. Zataveckas. Vienbalsiai nutarta, kad susivažiavimą vestų Apskričio Valdyba. Pereito susivažiavimo protokolas vienbalsiai priimta.

Valdybos raportai.

Pirm. P. Zataveckas išdavė raportą, pažymėdamas, kad dėl tų priežasčių visų pereito susivažiavimo nutarimų negalima buvo išpildyti.

Raštininkas J. Ramanauskas veikė baseballininkų tarpe. Rašinėjo kuopoms, kad veiktų ir pildytų Apskričio nutarimus.

Išdininkas A. Čiginskas nepribuvo. Raportą prisiuntė su pasveikinimu. Iš raporto paaiškėjo, kad Apskričio kasoje pinigų yra \$2.68. Už 1916 m. į Apskr. išdą apsimokėjo šios kuopos: 10 kp. Athol, Mass. — \$1.48; 26 kp. Worcester, Mass. — \$1.20; viso \$2.68. Išlaidų nebuvo.

Kuopų raportai.

1 kp. Montello, Mass.: Veikta. Rengė įvairias pramogas, susirašinėjo su Centru ir Apskričio valdyba;

10 kp. Athol, Mass.: Darbavosi Tautos Fondo ir Vyčių organizacijos labui;

17 kp. So. Boston, Mass.: Rengia didelį išvažiavimą: taip-pat dirba T. Fondo ir L. Vyčių naudai ir rengia įvairius vakarus bei pramogas;

26 kp. Worcester, Mass.: Dirbo L. Vyčių organ. gerovei, energiskai platino spaudą;

27 kp. Norwood, Mass.: Darbavosi.

30 kp. Westfield, Mass.: Kaikurie kuopos nariai dirbo išsijuose. Suorganizavo naują L. Vyčių 74 kp. Northampton, Mass. Daugiausia pasidarbavo A. Masaitis ir V. Kanceleris;

78 kp. Lawrence, Mass. (nauja kuopa): Iš delegatų paaiškėjo — turinti 30 suvirš narių, rengiasi prie išvažiavimo.

Apskričio rašt., J. Ramanauskas, nusiskundė, kad kai kurios kuopos neatsako į laiškus ir tokiu būdu negalima turėti artimesnių ryšių su kuopomis. Paaikėjo, kad silpnai veikia Cambridge'o ir Brighton'o kuopos.

Apie baseballininkus. Baseball. rateliai palikta priežiurai pačių kuopų ir baseballininkų pirmininkui.

Apie parodą. Pereitame susivažiavime buvo nutarta įrengti parodą So. Bostone. J. E. Karosas paaikino, kad prie parodos negalima buvo prisirengti, nes 17 kp. So. Bostone rengiasi prie milžiniško išvažiavimo. Po išvažiavimo galima bus pradėti.

Vėliavos klausimas. Centro pirm. J. E. Karosas aiškino, kad vėliavos klausimas buvo apkalbamas visuose Seimuose ir ligšiol ne užbaigtas. Nutarta, kad L. Vyčių vėliava būtų atskirta nuo Tautos vėliavos ir kad šiame Seime tas klausimas būtų galutinai užbaigtas. Po skaitlingų kalbų padaryta išvada, kad L. Vyčių vėliava būtų balta, su žirgvaikiu vienoje pusėje, o ant kitos pusės šv. Kazimiero paveikslas; kraštai apvadžioti šniureliais ir tautiškais ženklais. Tas projektas nutarta inešti Kongresui.

Milicijos klausimas. Kalba J. Ramanauskas. Komisija jau turėjo susirinkimą ir sudarė plenus. Apie tai buvo pranešta laikraščiuose. Nutarta, kad Milicijos Komisija savo nutarimus tuojau praneštų kuopoms ir su jų pritarimu veiktų.

Atletų skyriai. Nutarta, kad visos kuopos rupintųsi įsteigimu atletų skyrių ir kad Kongrese būtų aptarta vadovėlio išleidimas.

Organo klausimas. Plačiai išsiaiškinus, vienbalsiai nutarta įneš-
ri kongrese, kad organas "Vytis" pasiliktu mėnesiniu.

Sekantis Apskr. susivažiavimas didžiuma balsų nutarta laikyti
Athol, Mass.

Apskričio Valdybon vienbalsiai išrinkta pirm. Pr. Zataveckas,
pirm. pagelb. p-lė L. Šalteniūtė, J. Ramanauskui atsisakius, rašt. išrink-
ta K. Junevičius, išd. M. Kubilius, kasos globėjais: p-lė Sidaravičiūtė ir
O. Kašetaitė.

Susiv. uždaryta malda.

*Pirm. Pr. Zataveckas,
Rašt. A. F. Kneizis.*

LIET. VYČIŲ IŽDO ATSKAITA.

Nuo 30 d. balandžio iki 30 d. birželio, 1917.

Gegužio 1 d. 1917 Organo Fonde buvo likę	\$109.89.
Nuo bal. 30 iki birželio 30 inėjo	330.11
Viso	<u>\$440.00</u>

Organo lėšoms išmokėta	\$628.85.
Trukumas iš Aukų Fondo paimta	188.85.

Centro Lėšų Fonde buvo	\$313.42.
Duoklių inėjo	73.75.
Už konstitucijas inėjo	20.89.
Už ženklelius inėjo	79.50.
Už finansines knygas inėjo	22.25.
Viso	<u>509.81</u>

Abelniems Centro reikalams išleista	74.98.
---	--------

Centro Lėšų Fonde liekta	434.83.
Aukų Fonde buvo	\$361.80
Inėjo	<u>134.00</u>
Viso	<u>\$495.80</u>

Delei organo išleista	<u>188.85.</u>
-----------------------------	----------------

Lieka	<u>\$306.95.</u>
-------------	------------------

Paskolų Fonde buvo	\$1200.00.
57 kp. Plymouth, Pa	10.00.
J. Palackas, Wilkes Barre, Pa.	10.00.
Liepos 1 d. 1917 viso išde yra	\$1961.78.

*P. Mulevičius,
Liet. Vyčių Išdininkas.*

DAR SEKANČIOS KUOPOS NEATSITEISĖ CENTRUI.

("Vyčio" No. 28 paskelbus skolingąsias, daugelis veikia atsiteisė.
Bet dar liko keliatas, kurios prašomos atsiteisti prieš Kongresą, kad iš-
vengus keblumų).

13 kp., Chicago, Ill. už konstitucijas skolinga	\$ 3.00
16 kp., Chicago, Ill. už konstitucijas skolinga	4.80
16 kp., Chicago, Ill. už Finansų Knygas	2.50

39 kp., Minersville, Pa., Finansų knyga	2.50
41 kp., Brooklyn, N. Y. Finansų knyga	2.50.
50 kp., New Haven, Conn. Finansų knyga	2.50.
65 kp., Silver Creek, Pa., už Finansų knyga	2.50
66 kp. Omaha, Nebr. Finansų knyga	2.50.
84 kp., Chicago Heights, Ill. Fin. Knyga \$2.50, Konstit. \$1.80, Ženkleliai \$21.00, viso	25.30
<hr/>	
Viso kuopos skolingos	48.10

P. Mulevičius,
Lietuvos Vyčių Iždininkas,
456 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Kas Jaunimo Veikiama.

LAWRENCE, MAS.

Vietos Liet. Vyčių 78 kp. liepos 4 d. įrengė išvažiavimą, į kurį pakvietė ir apielinkės Vyčių kuopas dalyvauti. Išvažiavimą įvairino dainos, žaismės, lenktynės ant vandens ir baseballininkų žaidimai.

Išvažiavimo programą pradėjo kun. F. Virmauskas gražia prkalba. Paskui perstatė J. E. Karosą, Vyčių Centro pirmininką. Pastarasis gyva, įvairia kalba, kaip paprastai, patempė publikos upą augštyn.

Kitą programos dalį išpildė chorai: Worcesterio, vedamas p. J. Čižausko ir Montello, vedamas p. V. Juškos. Worcesteriškis padainavo apie 12 dainų. Visos pavyko, bet puikiausia "Darbininkų himnas", kurį prisiėjo pakartoti. Ir Montello choras puikiai sudainavo kelioliką dainų.

Paskui buvo įvairūs žaislai, kuriuos su pamėgimu visi žaidė. Žaidimui vieta buvo žavėtina. Lygi pieva. Aplink giraitės, lyg Lietuvos sodnai; o ten netoli tivileno ežeras gražiais krantais tan kiai medžių apstotas. Kai leidos saulutė ir rausdama siuntė atsiveikinimą, pramogos vedėjas, kun. F. Virmauskas priminė užtraukti žilos senovės dainą. Tuo

šaukus dainininkai susispėtė į burį ir užtraukė vieną po kitai. Dainavome "Ant kalno karklai siu bavo," "Namo broleliai," "Oi eisim, eisim," "Ant ežerėlio rymojau," o užbaigiant "Lietuva Tėvynė mūsų..." Dainos sekėsi kuopuikiausiai. Melodija virpėdama skrido per ežerą, už giraičių ir dar toliau... už vandenyno... Draug su ja skrido mintis ir nejučiomis atsidurė tėvynės Lietuvos padangėje...

Tą dieną Lawrence buvo įrengta trys piknikai, tai šiame išvažiavime publikos daug nebuvo. Nedaug liks pelno, skiriamo nuo karės nukentėjusiems.

Lai gyvuoja Lawrence'o Lietuvos Vyčių 78 kp., įrengusi tokią prakilnią pirmą pramogą! Padėkos žodžio užsitarnauja ir vietinis kleb. kun. F. Virmauskis.

Dainų mylėtojas.

-::--::-

CHICAGO, ILL.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio išvažiavimas.

Užpernai, atmenu, Liet. Vyčių Ch. Apskričio tradicijinis išvažiavimas liepos 4 d. buvo didelis, pernai dar didesnis, o šiemet — už abu, sudėtu į vieną, žymiai didesnis.

Išvažiavimas atsibuvo Willows Springs miškuose. Be vietinių 9 Chicagos kuopų, dalyvavo Chicago Heights, Ill., Rockdale, Ill. ir Melrose Park, Ill. kuopos su pilnu prisirengimu; taip-pat svečių iš Gary, Ind., Indiana Harbor, Ind. ir iš kitų kuopų. Viso dalyvavo apie 1,000 žmonių. Apmetus akia apielinke, kur apsi- stojo ši minia su vežimais (trokais), automobiliais ir kitais r- kandais, rodėsi, kad čia susispietė trečdalis Chicagos.

Išvažiavimo dvasia buvo pakili. Visur upas plakė gyvu pulsą, nes dalyvavo gyviausias lietuvių jauni mas. Gaila, kad nesumanya, kaip plačiai išsiliejusią gyvybę sutraukti kruvon, gražioj tvarkoj laikyti. Žiurint į plačiai liuliuojančią minią, akims persistatė cirko reginys. Vieni judėjo susikabinę į ratą, kiti kamuoliais sukosi apie kalvas, treči karstėsi po šakas, dar kiti šokinėjo per grebes. Jei iš- anksto būtų išdirbta tvarka ir paskelbta, būtų buvę kitaip. Reng- dami kitą metų tokį išvažiavimą, turėsime tą atsiminti.

Po pietų publika buvo suspie- sta į ratą klausyties programos. Jautrias, jaunimui pritaikintas kalbas pasakė Vyčių dvas. vado- vas kun. Vaičiūnas, gerb. svečias kun. J. Žilinskas, gerb. svečias studentas Sčesnulevičius ir kun. Serafinas. Kalbose išimtinai visi priminė jaunimui pareigas link tautos ir tėvynės. Apskričio Chor- as padainavo kelias dainas. Miš- kas tratėjo, kai aidas skrido.

Šis savybės (seimyniškas) išva- žiavimas, taip pasekmingai pavy- kęs, griežtai skatina įrengti vie- šą išvažiavimą nukentėjusių del karės lietuvių naudai. Uoliai pa- dirbėjus, ištrauktume minias žmo- nių, atgaivintume ir pakeltume tautinę dvasią, o nukentėjusiems pelnytume pašalpą. Apie tai rim- tai pagalvokime.

Tradicijiniai Chicagiečių Vyčių išvažiavimai, tai kvotimai, liudi- ją, kiek pakilame per metus dva- sia, tai saikai, rodą pajėgų augi- mą. Pastarasis pasaikstymas pa- jėgų davė džiuginančias pasekmes.

Užaugome pajėgomis ir dvasia. Taip ir justi, kad organizavim- sis jaunuomenės po Liet. Vyčių vėliava eina rimtai.

Čia gludi viltis tautai.

Mat.

—:—:—

DETROIT, MICH.

Vyčių išvažiavimas.

Detroit'o L. Vyčių 79 kp. turė- jo puiku išvažiavimą liepos 4 d. š. m. Išvažiavimas atsibuvo už miesto labai gražioj vietoj, kuri lietuviui ateiviui priminė Lietu- vos klonį, lankas ir pievas su ža- liais krumais ir žydinčiomis gė- lėmis.

Ir tas svarbu, kad buvo toli- mų svečių. Net iš Clevelando at- važiavo veikėjai: M. I. Šimonis, K. Staupas, Pašaveckis.

Ant puikiai žaliuojančios vej- os jaunos Vytės priruošė pietus. Po užkandžių sekė programos. A. A- leksandravičius pirmininkauda- mas, pratarė į susirinkusius keletą žodžių. Kalbėjo M. J. Šimonis, Pašaveckas, K. Štaupas, J. K. Mi- liauskas, moksleivis Keršauskis, Dr. D. Čapas. Deklemavo p-lės P. Vaičiūnaitė, Jančauskaitė, Buk- šaitė, p. Vilioniškis ir D. Gustai- čiūtė.

Paskui A. Aleksandravičius ke- liais žodžiais priminė Tėvynės vargus, badaujančius brolius ir sesutes išblaškytus po visus kraš- tus. P-lė D. Gustaičiūtė rašė, o aukas davė sekantieji: po \$1.00: A. Aleksandravičius, M. J. Šimo- nis, K. Staupas, S. Pašaveckas, K. Zgrunda, J. Vaitekunas, J. Dereškevičius, V. Stankevičius, Seliškis, Zinkevičius, Gustaitis, A. Petkevičius, J. Niaura, J. Vi- lioniškis, K. Miškinis, J. Budre- vičius, J. K. Miliauskas; po 50c. Dr. D. Čapas, A. Rukštelis, V. Dobrovskis, A. Jusėnas, M. Kut- kauskas, V. Jusėnas, A. Varnes- kas, J. Vaitekunas, A. Kristopai- tis. Smulkiomis-\$1.50; viso \$22.00. Pinigai tuoj bus pasiūsta Tautos Fondan.

Linksmoji dalis programo—į- vairūs lietuvių šokiai, žaislai ir dainos ligi saulei nusileidžiant.

Paskiausiai, vadovaujant A. Aleksandravičiui, padainuota Vyčių, Tautos ir amerikonų himnai.

Visi grįžo linksmi namo, su daina ant lūpų.

J. K. M.

—:—:—

CICERO, ILL.

Atbudimas Vyčių veikimo.

Ivedus savaitiniuose susirinkimuose programą, pas Vyčius atsirado daug gyvybės.

Toks programinis susirinkimas buvo birželio 27 d. Programą veda J. Šlegaitis. Tą atlikti jis gan gerai sugeba.

Pirmiausia buvo kornetų duetas "Šnibždančioji Viltis." Atliko St. Daunoras ir D. Zdanis. Efektą slopino dviejų panelių, muzikantų užpakalyje sėdinčių, pasielgimas. Negrąžu buvo joms taip elgties. Toliau Pr. Zdankus skaitė apie Šveicarijos lietuvių veikimą.

Žinoma p-lė A. Jakavičintė padekleavo "Tris bernėliai." Programą patiko, kas jo klausėsi, bet per šį, kaip ir per kitus programas, buvo šnabždukų, kurie rodė savo nesubrendimą, tai šnekučiuodamiesi, jaukdamiesi, po saulę ir iš jos laukan vaikštinėdami.

Ant galo žaista. Čia lietuvių dvasia pilnai išsireiškė. Besiskirstant, uždainuota "Eisim broleliai namo". Užmanyta dainuoti tautinį hymną, bet įvykę ypatingi atsiliepimai sukliudė. Ar ne laikas ypatingumą pastatyti žemiau tautiškų dalykų?

Zdankų Pranciškus.

—:—:—

CICERO, ILL.

Permaina Vyčių kp. valdyboje.

Delei kai-kurių priežasčių Pr.

Zdankui atsakius raštininkauti, L. Vyčių 14 kp. raštin. išrinkta p-lė P. Spranaitė. Turintieji su 14 kp. reikalus, kreipkitės prie jos sekančiu adresu: 1425 So. 48 th et., Cicero, Ill.

Korespondentas.

—:—:—

HARRISON, N. J.

Birželio 17 d. š. m. apsilankė uolus jaunimo veikėjas—J. K. Miliauskas iš Brooklyno ir laikė paskaitas. Pritariant vietiniam klubui, kun. F. Jakščiui, užmegzta L. Vyčių kuopa.

Lai išauga naujoji Vyčių kuopa nariais ir darbu!

Švečius.

—:—:—

NASHUA N. H.

Vyčiai kruta. Neseniai buvo prakalbos. Kvietas kalbėtojas neatvyko, tai programą užpildė vietiniai Vyčiai, kurie buvo išsimokinę deklamacijų, dainų ir gražių komedijų.

Birželio 17 d. buvo įrengta didelės programos. Kalbėjo J. Ramanauskas iš to Bostono. Daug eilių pasakė Vyčiai, dainų padainavo, vaidino "Dvi Kumutes." Lietuviai katalikai remia Vyčius ir skaitlingai lankosi į jų rengiamas pramogas.

Nashua'os Vyčiai nutarė kiek galint platinti katalikų spaudą. Ir laike minėtų prakalbų parduota 20 egz. "Žvirblis" ir 20 egz. "Pažinkime Socializmą." Butume daugiau pardavę, bet tik tiek turėjome.

K. J. Nudziuka.

MOKSLEIVIŲ SEIMAS.

Lietuvių R.-K. Moksleivių Susivienijimo VI Seimas įvyks rugpjūčio 24, 25 ir 26 dd., 1917 m., Grand Rapids, Mich., lietuvių parapijinės mokyklos kambariuose.

Visi Moksleivių Sus-mo nariai bei gerb. alumnai teiksītės suvažiuoti skaitlingiausia. Vietiniai moksleiviai pasitiks ir priims visus delegatus draugiškai. Iškalno rengimės prie Seimo ir galvokime apie gerovę mūsų Susivienijimo! Plačiau bus pranešta bent kiek vėliau.

Su tikra pagarba,

Al. M. Račkus,

L. R.-K. Moksleivių Sus-mo pirmininkas.

SPECIALIS PASIULYMAS PUIKIOS DOVANOS VELTUI

Iš priežasties spartaus kilimo kainų ant šitų daiktų, Jums neapsimoka gaisuoti, bet veikiai įsigyti atsakantį, dailų laikrodį. Musų pasekmingas išpardavimas leidžia parduoti Jums 10-čiai metų auksuotą, *virtai garantuojamą*, laikrodį su bransalėtu. Laikrodis su 10 brangakmenių, Šveicarinio cilindro judėjimas. Jis gali būti atliuosuojamas nuo bransalėto, jeigu tik norima, ir dėvėjamas ant grandinėlio, gelumbės ir drabužių. Paprasta kaina šito laikrodžio yra \$12.50. *Mūsų kaina* — \$9.95. *Prieš*, mes duosime Jums dovanai vieną auksintą La Valliers karolį, jis turi prancužų mados lašą, atviras, romėniško padarymo, puoštas puikiai spalvuotu akmeniu, paprastai parduodamas už \$2.00. Vieną pauksintą brancelotą madinės išvaizdos, už \$2.00 vertės. Vieną augštos rūšies pinių liemenėlį, normalai \$1.00 kainos. Vieną kombinuotą pinių liemenėlį, normalės \$1.00 kainos. Laikrodis, jei tik norite, galima paliuosuoti nuo liemenėlio. Vieną auksintą, puikios mados sągą, romėniško išdirbimo, parduodamas už \$1.00. Viena porėlė auskarų, turinčių višunėje dailų francužišką lašą — kainos \$2.00. Mes visus išvardintus daiktus pasiūsim Jums už \$9.95, nedarydami skirtumo, ar Jus pirksite vien tik laikrodėlį, ar viską. Nepraleisk progos. Siųsk Expressu ar Money Orderiu \$9.95, mes išsiūsime Jums prekę. Jūs turite privilegijų, išgaminuoti. Jei busite nepatenkinti — siųskite atgal, pinigus mes Jums sugrąžinsime. Mes apmokėsime visas išlaidas. Jūs nuostolių neturėsite. Užsisakykite ant vieno. Nepraleiskite progos.

**LIBERTY JEWELRY CO., Dept. A, 3523 Cottage Grove Ave.
Chicago, Ill.**

Muzikos Mylėtojams Naujiena.

Detroitan neseniai atvažlavo muzikas A. ALEKSANDRAVIČIUS baigos Varšvos muzikalę konservatorija, ir atidarė LIETUVIŲ MUZIKOS MOKYKLĄ Mokinama ant PIANO, SMUKO, CHORO GIE. DOJMO ir VARGONININKAVIMO. Taipogi išguldoma TEORIJA, HARMONIJA, KONTRAPUNKTAS, INSTRUMENTACIJA ir MUZIKOS ISTORIJA.

Užsirašyti į bilė kurį muzikos skyrių galima dienomis ir vakarais kalna labai prieinama, o mokslus einančiam jaunimui nemaža nuolaida. Visiems, kurie norėtų pasimokyti muzikos patariaamainti lektijas šioje Lietuvos muzikos mokykloje.

Adresas:

A. Aleksandravičius

Vedėjas

180 Cardoni Ave.,

Detroit, Mich.